

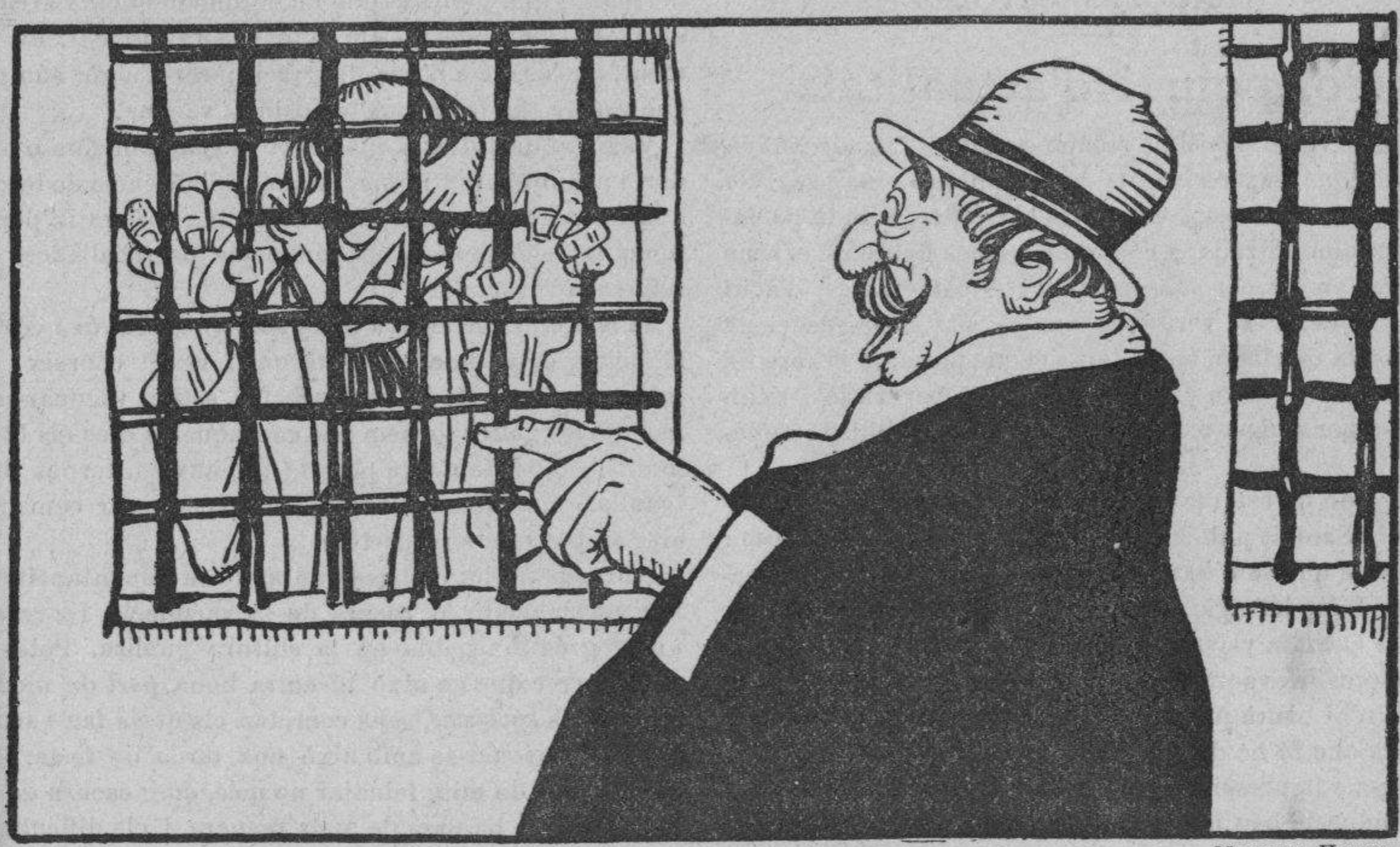
MONDIAL HUMOR

10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer de Mallorca, 192

10 CTS.

MONDIAL HUMOR

VISITA ALS PRESOS

— Caramba! I com me sorprèn veure-l en aquest lloc!
 — Paciencia, amic! A mi també'm varen sorprendre infraganti, i per això'm veu aquí.

ELS AVENÇOS DE LA BARBERÍA

Un canonet pera respirar quaan el barber se distreu tot ensabonant.

Una bandereta d'auxili quan el barber fa'l lavatge amb shampoo.

(Del *Punch*, de Londres)

CRÒNIQUES FRÍVOLES

Pot-pourri d'actualitats

Des de fa un parell de setmanes que hi ha declarada a Barcelona, segons circula de veu pública, una passa de verola que ha atacat, en certes barriades, tota la població no immunitzada, y com que aquesta figura en el cens general en proporcions més que considerables, d'aquí resulta que, si es veritat lo que's conta, a consecuencia d'aquesta marfuga, seran tants el que portaran la cara de *rejilla*, que un hom gairebé farà un paper ridícol exhibint-se per aquest món de Deu amb la pell llisa i vellutada.

Però no ha estat tant, amb tot, el tràngol que ha portat a la Sanitat pública l'epidemia per lo que's refereix als casos que se n'han registrat, com el deliri de revacunació que ha agafat a tothom, en termes d'haver-se agotat la limfa vacuna a Barcelona, i de teme-s que ni amb totes les vaques que pasturen pels emprius de la Suiça n'hi haurà prou pera donar l'abast a la gran demanadiça que hi ha de l'article.

Segons impressions que hem rebut de diferents metges, aquests han hagut d'abandonar completament els malalts pera atendre els bons, posant-se, d'un cap de dia a l'altre, fent esgarrinxades de llanceta a grans i a xics, sense repos ni sossego.

Davant dels dispensaris i cases d'assistencia hi ha, per

un seguit, una gentada que en alguns moments arriba a obstruir la circulació. Un s'hi acosta, creient, de moment, que's tracta d'una desgracia; res d'això: són gent que espera tanda perque'ls posin la vacuna.

Vagin aquest dies a qualsevol despaix, oficina o obrador, i comprovaran immediatament l'absencia de les tres quartes part del personal. No cal que preguntin per l'anomalia; els dependents, empleats o treballadors són a fer-se a revacunar.

Ja'ls dic jo que es una bona sort que sigui ús i costum empeltar la vacuna en parts que'l vestit cobreix i ampara, perquè si, de lo contrari, fos estilat vacunar-se al nas o a les galtes, posem per cas, aquests dies els barcelonins semblariem tots plegats que havíem tornat de la batalla, o que les havíem donades per tenir controvèrsies amb els gats respectius.

Afirmen els higienistes que aquesta espontaneitat de la gent en acudir al recurs de la vacunació representa un progrés innegable en la cultura pública. Potser sí, però jo crec que en això hi entra bona part de moda o d'afany de *snobisme*, sens comptar els que's fan vacunar per proporcionar-se amb això una tarda de festa, i uns quants dies de mitg feinajar no més, amb escusa de que la vacuna els ha pres de mala manera i els dificulta fer córrer la ploma, com se n'han donat forces casos en diferents oficinas públiques.

A molts ha estat pura curiositat lo que'ls ha decidit a fer-se vacunar; ganes de saber quin gust s'hi trobava,

— Ahir vaig trobar dos cabells a la sopa, avui un. Això no pot continuar.
 — Emprò no'm podrà negar el senyor que'm vaig corretgint.

(De *Le Journal*, de París)

— Sab que cinc homes tenen a les seves mans totes les riqueses dels Estats Units?
 — Lo que sé es que jo no soc cap dels cinc.

(Del *Puck*, de New-York)

— Mira, mamà, com ens segueixen, aquells dos joves!
 — Et segueixen a tu, deus voler dir, filla meva!

(Del *Puck*, de New-York)

— Quina barbaritat! S'ha casat tres vegades y sempre dintre la mateixa família.
— Sí, però no he pogut exterminar-la.

(Del *Simplicissimus*, de Munich)

— Per lo demás, la reparació de la gotera no porta tanta pressa com això. Abans no se li ompli d'aigua tot el pis. .

(Del *Punch*, de Londres)

en allò de que parlava tothom, i desitg de poder intervenir en calitat, de part experimentada en les converses que sobre aquest assumpte se senten per tot arreu, amb exclusió gairebé de tot altre tema: que si a mi m'ha pres, que si a mi no; que si jo me la vaig fer posar al braç dret, que si jo a l'esquer, que si jo a pantorrilla, perquè en això també hi han capritxades. D'un ne sé, per exemple, que's va fer dibuixar amb la llanceta les inicials a la cuixa, i d'altre m'han contat que, d'haver-hi consentit el metge, s'hauria fet inscriure a l'espatlla, com ho pretendia de totes passades, una llegenda subversiva, que si algun policia me l'atrapa a l'hora de ficar-se al llit, pel cap baix se n'hauria fet vint anys de presiri.

Es una *rara avis* el qui, en els actuals moments històrics, no porta la vacuna de puja o de baixa, i aixís no es extrany veure en tot lloc aont se reuneixin quatre persones, que siguin tres les que gratin, com tampoc ho es que en les plataformes dels tramviés, entrades de cines i demás llocs d'empentes, se sentin tot sovint imprecacions més o meny renyides amb l'objectiu de la Lliga del Bon Mot, i no precisament perquè als que s'exclamen els hagin trepitjat l'ull de poll.

De totes maneres, tots aquests inconvenients de la revacunació — i fins els mateixos de la verola, vegin què'm fan dir — se fan de ben passar si's comparen amb altra calamitat pública amb que's despedeix l'any, no goso a dir que de gracia, de 1912.

Me refereixo a l'impost sobre inquilinat amb que acaba de menaçar-nos el Municipi, en substitució del que convinguérem tots en anomenar onerós impost de consums, per més que ara resulti que eren tants els seus avantatges, que hi ha perill que quan no'ls tinguem acabi per ser-nos anyoradiç.

Vegin que també resulta curiós això que durant una centuria hagi estat el crit de *¡Abajo los consumos!* el crit de guerra i de sedició de nostres besavis, dels nostres avis, dels nostres pares i fins de nosaltres mateixos, perquè a la fi vinguem a parar en aquestes!

L'abolició de l'impost sobre les materies del menjar, beure i cremar era plataforma electoral dels candidats de tots els partits, *santo y seña* que presidia totes les revolucionetes d'estar per casa, que solien acabar amb cremadica de casetas de burots i amb una requissa general de burxes, punxons i tota la bateria defensora de la linia fiscal.

El crit de *¡Abajo los consumos!* tenia més transcendencia del que a primera vista podia semblar, perquè no era sinó un eufemisme que comprenia la inquina popular contra constitucions i institucions de respecte; aixís es que devegades se començava cremant barraques

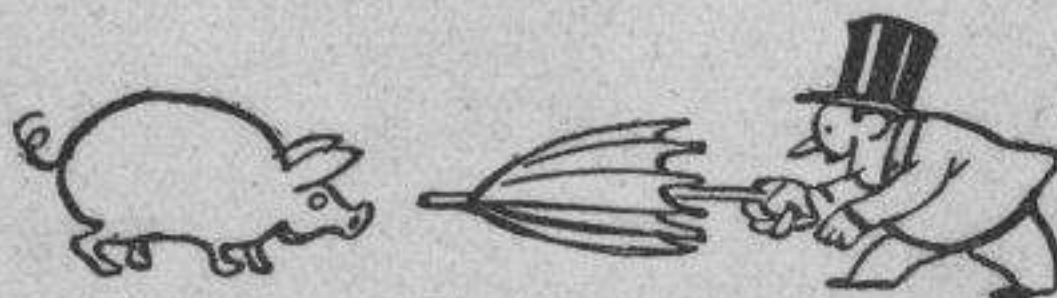
- I son bones, les soles?
- Ja ho crec, de calitat superior!
- Però la pell sí que'm sembla que es dolenta!
- Ja veurà: pels quinze dies que li durarà la sola, la pell ja resistirà.

(Del *Lustige Blätter*, de Berlín)

inuquilinat hi hem fet un negoci com el den Robert amb les cabres, que es molt de témer, si les coses no tornen a llur primitiu estat, que a no trigar gaire esclati una bullanga al crit de *Arriba los consumos!* amb la consegüent reposició de casetes i de burots nomenats per aclamació popular.

Per altra banda, era un plaer tant exquisit poder passar de frau un parell de pollastres o unes quantes terces de botifarra del greixet!

ARGOS

BONA ESCUSA

Una dòna està donant una pal·liça al seu fill, que no li fa bondat, i aquest fa uns crits que aixorda:

— Calla! Tu escandalitzes perquè tot el veïnat s'enteri que't pego.

— Que no; crido per no sentir els cops.

* * *

ENTRE AGENTS DE BORSA

— Desenganya-t: hi ha moltes maneres de fer fortuna.

— Però no n'hi ha sinó una d'honrada...

— Quina es?

— Ja m'ho afigurava que no la sabies.

i s'acabava calant foc a les fàbriques i als convents o sobornant sergents pera proclamar la república.

Es clar que de resultes d'aquestes bullangues no canviava ni el règim ni un sol article de la Constitució, però el poble s'havia esbravat, i per torna havia penetrat dintre'l territori municipal tot un exèrcit de matuters conduint tot un comboi de queviures que'ls revolucionaris pagaven després al mateix preu que si haguessin satisfet l'arbitri.

Ara aquets esplaiaments poden donar-se per acabats; l'odiós impost ha estat abolit per un govern democràtic, i això no era del tracte; el poble no ha estimat mai lo que se li dona de llei, sinó lo que's pren a la força, de manera que es tant gran la indignació que arreu s'observa, tant per aquesta causa com perquè amb la substitució per l'arbitri sobre

— Però, noia! Tants cops com t'he dit que no vull que llegeixis a la nit, pel gasto d'espelmes que fas, i't trobo amb dues d'enceses!

— No, mamà. Es la mateixa partida en dues.

(Del *Meggendorfer Blätter*, de Munich)

— Però, senyor meu! Deu cèntims no més, amb un berret tant gran com li he parat?

(Del *Meggendorfer Blatter*, de Munich)

els dominis del regne britànic, una arma mortífera que s'esgrimeix contra'ls enemics irreconciliables.

Els marits ja no besen les mullers, sinó la sogra; els nebots amb oncles rics, dels quals han d'heredar, fingint arrebatament de carinyo que no poden aguantar, besen els tios amb l'esperança d'introduir-los una carretada de microbis, després que s'han ben assegurat que tenen (no els microbis, els tios) el llur testament en regla; les noies que s'han hagut de quedar per vestir sants besen les amigues que'ls comuniquen haver estat demanades en matrimoni; però ni un sol petó ha esclatat des de fa temps en tot el territori anglès entre persones que's portin veritable afecte.

A algunes senyores els ha costat un xic d'esforç el desarrelar tant insà costum, ja que, malgrat la seva voluntat, molts cops la força de l'hàbit feia que instintivament s'abalances sin al coll de les amigues i ¡xec! petó al canto.

Pera evitar els efectes d'aquest impuls es que moltes dames que van a visites, o s'han de veure amb persones que'ls són afectes, se posen llavis de cautxuc, i galtes de la mateixa materia per evitar les conseqüències de l'agressió, o produir-la en condicions inofensives.

Actualment dir-li allà a una se-

Petites curiositats

Guerra al petó!

Tal es el crit que en tots els indrets de la progressiva Anglaterra ressona en els moments actuals.

No n'hi ha pera menys: calculin que'ls metges anglesos han descobert que a la vora d'un cinquanta per cent de casos de malalties infeccioses que's registren són motivats pel contacte d'uns llavis amorosos ab l'epidermis del malalt.

La higiene ha declarat perillós el petó, i els anglesos ja no tenen necessitat de res més pera abstenir-se prudentment, o rodejar-se, al menys, d'una serie de precaucions que fan aquesta demostració carinyosa completament assèptica.

A la canalla, especialment, se'ls comença a educar en un sant horror al petó, i hi ha marrec conscient que plora i marraneja bon punt una persona s'acosta pera besar-lo, i que, en canvi, somriu plàcidament quan li claven una çurra.

La que havia estat considerada fins ara com una demostració d'amor, de respecte o d'amistat, es ja, en tots

— Dona-li alguna cosa an aquest noi.
— Però si va tant brut.
— No hi fa res. Potser se'n comprarà sabó.

(Del *Meggendorfer Blatter*, de Munich)

nyora beso a usted los pies es una ofensa en lloc de ser una galanteria, i dirigir un B. L. M. a un senyor es motiu suficient pera que aquest, considerant-se seriosament agraviat, correspongui amb un desafiament a lo que fins avui s'havia considerat una delicada finesa.

Tal es el pànic que les besades han produït entre'ls anglesos, que'l dia que'ls terroristes se decidissin a portar la intranquil·litat a Londres, en lloc de col·locar explosius conseguïrien més l'efecte proposat posant-se a fer petons a tort i a dret.

Felicitações verídiques

Amb les festes de Nadal ens arriba inevitablement l'inacabable estol de felicitants amb la consabuda cartolina cromolitografiada, a canvi de la qual i dels versos impresos al darrera — d'una manera o altra cal anomenar-los — ens escuren els diners de la butxaca amb totes les agravants de premeditació, alevosia i aplanament de domicili.

— Trencant un plat cada cinc minuts es prou pera que la senyora cregui que estic treballant.

(Del *Père-Mère*, de Paris)

L'artista. — Com gosa a dir que'l meu quadre es deficient? Qui es vostè pera afirmar-ho? Que n'ha fet mai cap, per ventura?

L'amic. — Home, no; però també li diré quan un ou es passat y mai n'he post cap.

(Del *Don Quijote*, de Hamburgo)

— I no'ns diran res si no paguem?

— Ca! Nosaltres, els artistes, figurem com elements decoratius en les tavernes.

(Del *Jugend*, de Munich)

— La guerra es cosa molt complicada. Prens, per exemple, una altura, l'enemic no hi vol pujar, i allavors no't queda més remei que tornar a baixar altra vegada.
(Del *Simplicissimus*, de Munich)

— Vostè es un artista excelent.
— Oh, no senyora. No soc més que un «pinta-mones».
(De *Caras y Caretas*, de Buenos Aires)

— Conserge! Hi ha el meu nom al Casino?
— No, senyora.
— Però si no sab qui soc!
— Tant se val. Cap marit es troba aquí per la seva senyora.
(Del *Punch*, de Londres)

EXERCICIS DE CERTERIA
— Quan un hom no sab fer-se comprendre, es perquè es un ruc, un ximple, un idiota! M'ha comprès?
No, senyor.
(De *Le Sourire*, de Paris)

El cigarro realment excita la inspiració. Un cabell ros que vaig trobar una vegada dintre d'un puro, va donar-me tema pera un sonet.
(De *Lustige Blatter*, de Berlin)

— Mira quin bitllet de vint duros més estrany.
— I què té de particular?
— Que es meu!
(De *Caras y Caretas*, de Buenos Aires)

DE CACERA

— Dispenseu, bon home. Jo no soc més que un pobre aficionat.

(De *Le Sourire*, de París)

Es realment odiós aquest costum del *timo* pel procediment de les bones festes, però ho es més encara, si be's considera, que carboners, vigilants, *serenos*, porters i escombriaires, després de saquejar-nos sense consideració, pretenguin rebre les nostres propines a títol de serveis que, en forma pseudo-poètica, assegurin haver-nos fet, per més que nosaltres no tinguem tant sol·licitud d'haver-los rebut, i, francament, ciutadans, en això cal dir que'ns passem tots plegats una mica massa de tous; i al dir tots plegats, es fent una honrosa excepció d'un benemèrit coterrani nostre que fa alguns anys — participant de les idees anteriorment exposades — va fer avinent als seus servidors que a l'arribar Nadal no comptessin [ni amb un sol cèntim de propina mentre en els versets de llurs respectives felicitacions no consignessin sincerament totes llurs negligències, descuits i faltes de bona voluntat... i en el pes, que va haver-los de suportar durant l'any, a qual efecte va redactar, per a cada un dels interessats, un model de *décimas* en el clàssic lèxic d'aquesta mena de composicions, tant característiques com pintoresques.

Lo mateix pera rendir tribut a l'actualitat que pera estimular els nostres lectors a imitar tant excelent exemple, copiem aquí alguns dels esmentats models sense treure ni posar una sola coma.

PERA'L CARBONER

Pues ya llegó Navidad,
a usted pide el carbonero
perdone su poco esmero

y su escasa probidad;
pues, a decir la verdad,
no ha sido muy fiel el peso,
y he mojado, a más de eso,
las arrobas del carbón;
por decirlo en conclusión:
que se la he dado con queso.

PERA'L VIGILANT

Si poco servicial
ha sido su vigilante,
crea usted que en adelante
le servirá aún más mal;
pues tengo el vicio fatal
de dormir como un bendito
si hallo un rincón calentito
do no lleguen las palmadas
que vengan desapiadadas
a romper mi sueñecito.

PERA'L SERENO

Con bravura y con tesón,
lluvia, viento, nieve y frío,
yo todo lo desafío...
metido en algún figón.
Si alguien tiene precisión
de llamar la comadrona,
del sereno la persona,
aunque sin serenidad,
allí encontraréis; mandad
lo mismo a él que a la « mona ».

— De manera que vostè reconeix haver donat una bofetada a la seva esposa dintre d'aquella gruta?

— Sí, senyor, ho reconec.

— I què alega en defensa seva?

— Que en aquell indret hi ha un eco magnífic.

(De *Le Rive*, de París)

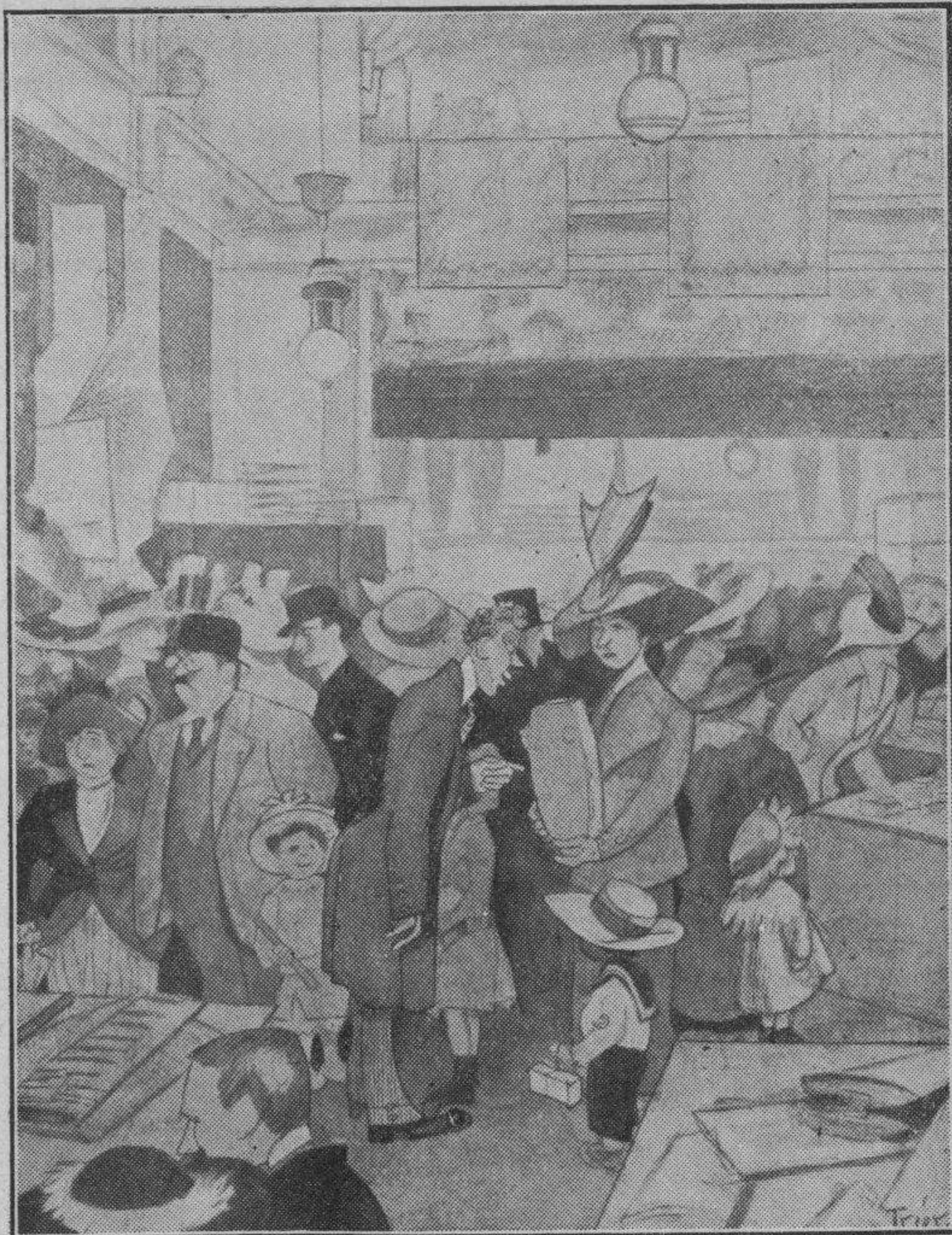
PERA'L PORTER

En mi kiosco metido
averiguo cuanto pasa;
son sin número ni tasa
los enredos que yo he urdido;
del entresuelo he mentido,
murmuro del principal,
he puesto al segundo mal
con los del piso tercero...
en fin, que soy un portero
que no conoce rival.

PERA L'ESCOMBRIAIRE

Un día sí y un mes no,
les limpio de la basura;
no hay cosa asquerosa o impura
que no me la lleve yo;
pero, cual ya sucedió,
y me suele suceder,
la dejo otra vez caer
en la alfombra muy fresquito,
y tan solo les visito
a las horas de comer.

I etc., etc., etc.

BONS MOTS

A L'AUDIENCIA

En la sala veïna el públic está
fent un soroll infernal; el presi-
dent del tribunal crida un porter.

— Miri de fer que callin aquí al costat, perquè no'ns
deixen sentir res; ja hem dictat dues sentències sense
saber de què's tractava.

* * *

INTERPRETACIÓ ACOMODATICIA

— Perquè no feu mai caritat? — preguntava un sub-
jecte a un avaro.

— Per seguir els consells de l'Evangelí.

— Com s'entén?

— Sí; l'Evangelí diu: «No facis als altres lo que no
voldries que a tu se't fes», i com que jo no voldria que
se'm fes caritat...

* * *

ELS GRANS MAGATZEMS

— Senyoreta, vostè ve de la secció de pisa i porcelana? Sí? Doncs li
agrairia que'm fes el favor d'acompanyar-m'hi. Soc el quefe de secció
i encara no hi he sapigut trobar després d'una setmana que soc a la casa.

(Del *Lustige-Biätter*, de Berlín)

HOME PREVINGUT

— Què es això? — diu el convidat, — quan li presenten
una plata perquè se serveixi.

— Són bunyols de vent, don Magí; tasti-ls, perquè li
agradaran molt.

— A poc a poc, segons de quin vent siguin, perquè'l
llevant me fa molt mal, per mor del reuma.

* * *

EN UN DESPATX

— ¿Diu vostè que vol que li avenci una quantitat
del sdu?

— Sí, senyor.

— ¿I si's morís demà, per exemple?

— Soc massa honrat per fer-li una acció tant lletja.

ESCRÚPOLS

- Aquests grans se n'hi anirien, banyant-se en aquesta platja.
 — Sí, però no m'agrada banyar-me a la mar.
 — Per què?
 — Perquè no sab un qui s'hi ha banyat abans!

(Del Madrid Cómico)

ENTRE AMIGUES

- Filleta, això ja es massa; tot el dia us esteu ballant, tu i el teu marit. Perquè no te'n separen?
 — Anar-me'n de casa, jo? Perquè's quedés ell sol i pogués fer la seva santa voluntat? No, això mai!

A L'AULA

- Qui's faria més mal, el qui caigués daltabaix d'un terrat, o el qui caigués d'una cadira?
 — L'últim.
 — Com?
 — Si la cadira fos dalt d'un terrat.

FALTA LO PITJOR

- Un amic troba un altre, convalescent d'una llarga malaltia.
 — Vaja, celebros; això vol dir que ja estas fora de perill.
 — Encara no, perquè demà el metge'm presentarà el compte.

ANÉCDOTA

- D'un banquer molt conegut:
 Havent triomfat la Restauració, en Cánovas del Castillo, pera premiar els seus serveis, li digué:
 — I vostè? Quin títol vol? El de comte? El de marqués?...
 — No, no, — contestà. — Com a títols, ja'n tinc prou amb els del Deute Públic.

***

TORNANT LA PILOTA

- Dues amigues de col·legi's troben pel carrer, després de molt temps de no veure-s.
 — Què tal? Vols creure que't trobo un xic envellida?
 — diu una d'elles; a lo que l'altra respon, amatent:
 — Ja ho pots dir, ja; me sembla que t'arribaré a aconseguir i tot.

DONA DE SA CASA

- Ell. — Com! Un altre vestit nou?
 Ella. — Sí, però amb aquest no hi tens res que veure, tu. Me l'he comprat amb diners guanyats, meus.
 Ell. — I podria saber-se com els has guanyats, aquests diners?
 Ella. — Venent-me el teu abric de pells, que estava ja quelcom passat de moda.

(Del Don Quijote, de Hamburgo)

ELS PRÍncePS DE L'HUMOR. — E. Thöny (Alemanya)

L'AMOR I L'SKATING

— Oh! es molt amable, vostè, senyor.

— Aixís, doncs, demà ens tornarem a trobar.

— La veritat es que es molt simpàtic.

— Be, filla meva: si es un jove decent i conforme no hi tinc res que dir.

— Si ve amb bon fi, ja pot presentar-se demà mateix.

— Senyora: els meus honoraris son a raó de 10 francs per lliçó; 12 lliçons, 120 francs.

Un gran present de Nadal pera'ls forasters

BARCELONA
(POCKET-BOOK)

Un magnífic llibre de butxaca
✕ amb 50 vistes de la ciutat ✕

Preu: UNA PESSETA

De venda a totes les llibreríes

Editors:

**BAGUÑÀ
I CORNET**

Mallorca, 192

Telèfon 7452

BARCELONA

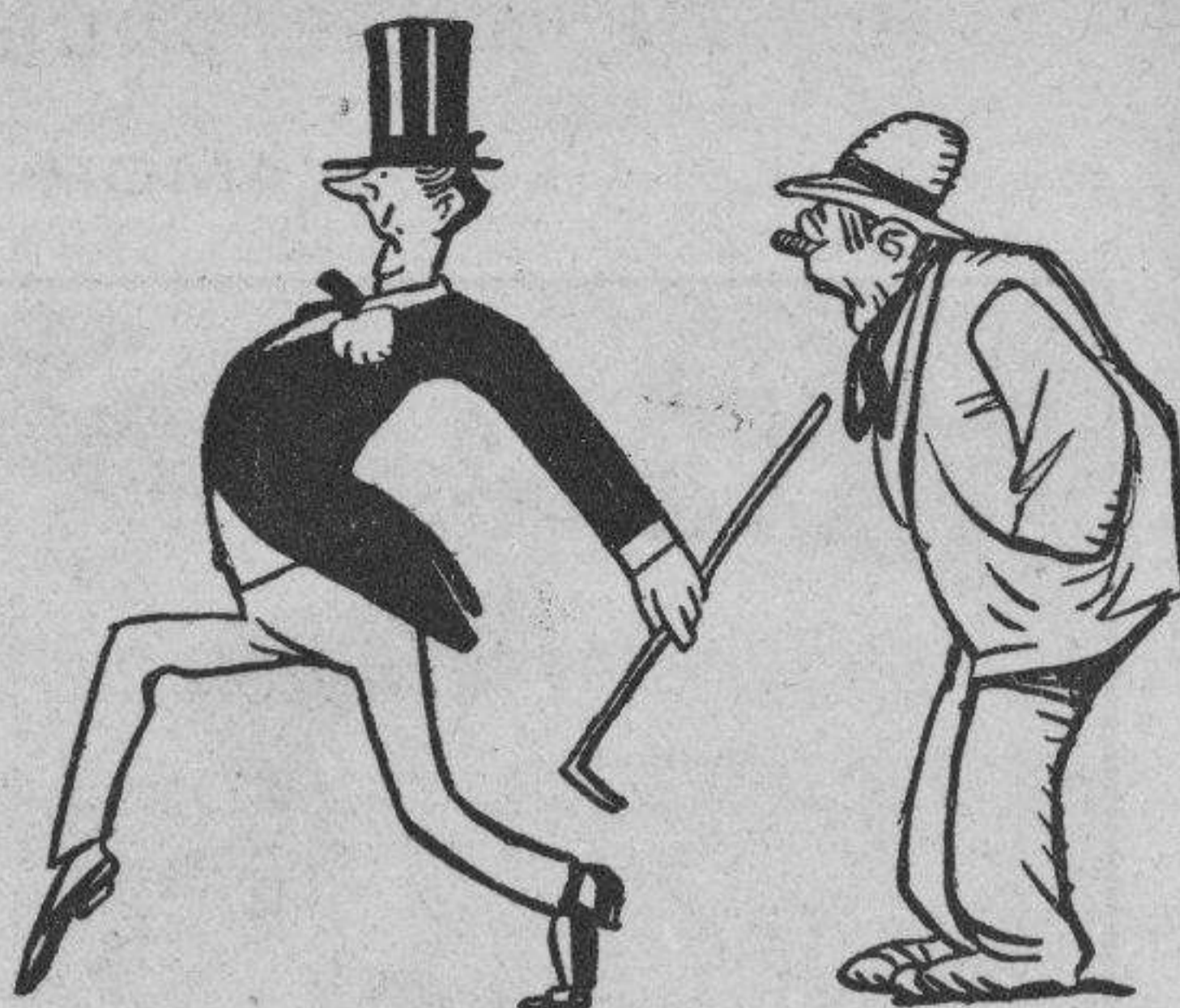

— Pueblo muy fuerte ha de ser
el que haga esta Revista;
con ediciones así
es muy fácil la conquista.

“ÁFRICA” se publica mensualmente

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

Pasaje Mercader, 4 :: BARCELONA

Pasea con gran donaire
y con elegancia que aterra,
y es que usa **ENOFOSFORINA**
que fabrica Antonio Serra.

ENOFOSFORINA SERRA
Pelayo, 9 **BARCELONA**

MONDIAL HUMOR

Número corrent. . . . . 10 cèntims
Números atrassats. . . . . 20 »

SUSCRIPCIÓ

Espanya . . . . . 6 pessetes any
Extranger . . . . . 8 francs »

Pagat per anualitats anticipades

Corresponsal a Madrid: JOAN VIDAL MARTÍ
Cardenal Cisneros, 37, principal

SE REBEN SUSCRIPCIONS

Corresponsal a València: Vicents Pastor: Victoria, 11, pral.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Mallorca, 192 :: BARCELONA

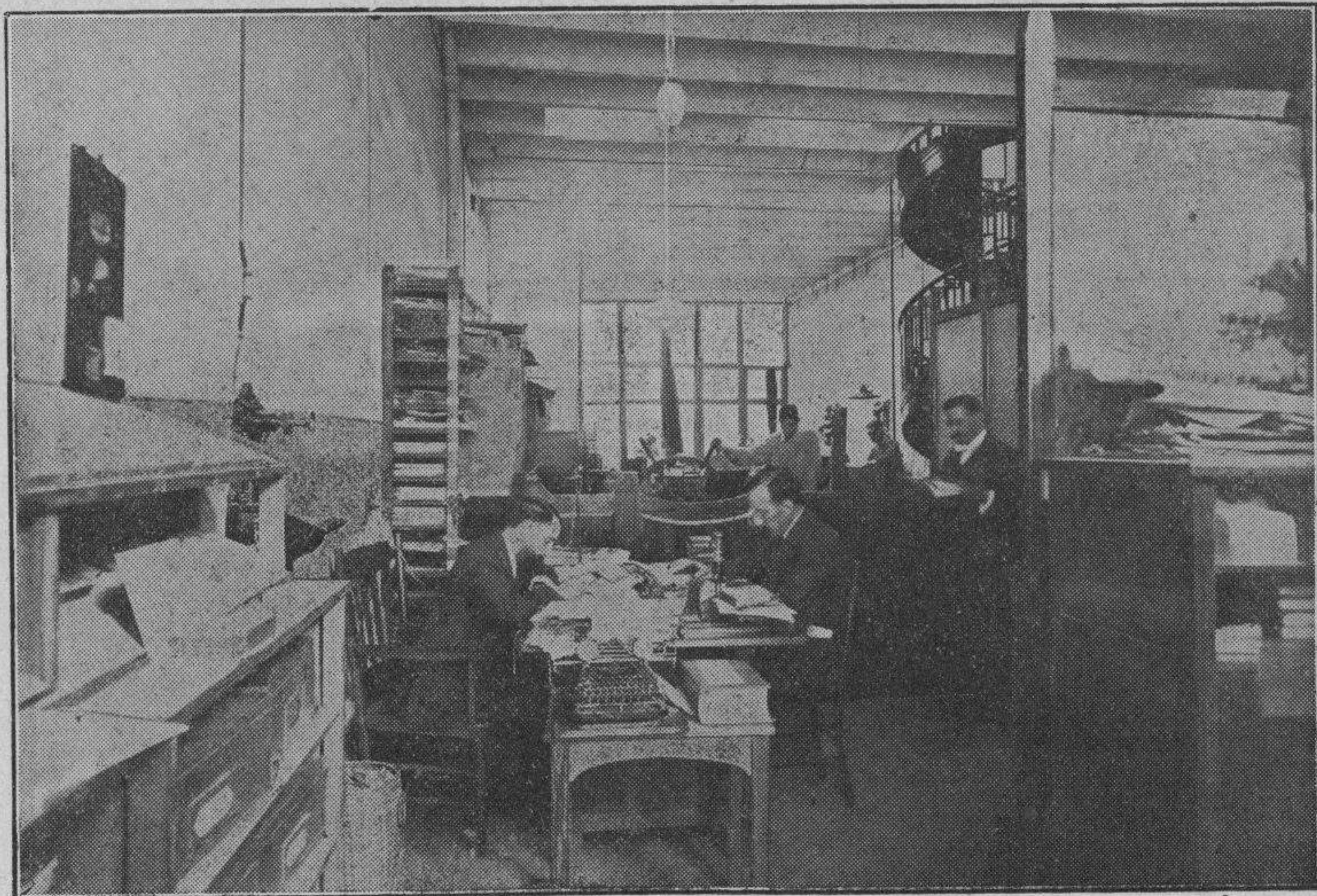

Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET

Una de les dependències de la casa

Els més perfectes, ràpids i moderns

Els únics a Espanya que graven a màquina per medi de les elèctriques d'imàn
càustic de Berlín

Mallorca, 192 :: BARCELONA :: Teléfon 7452

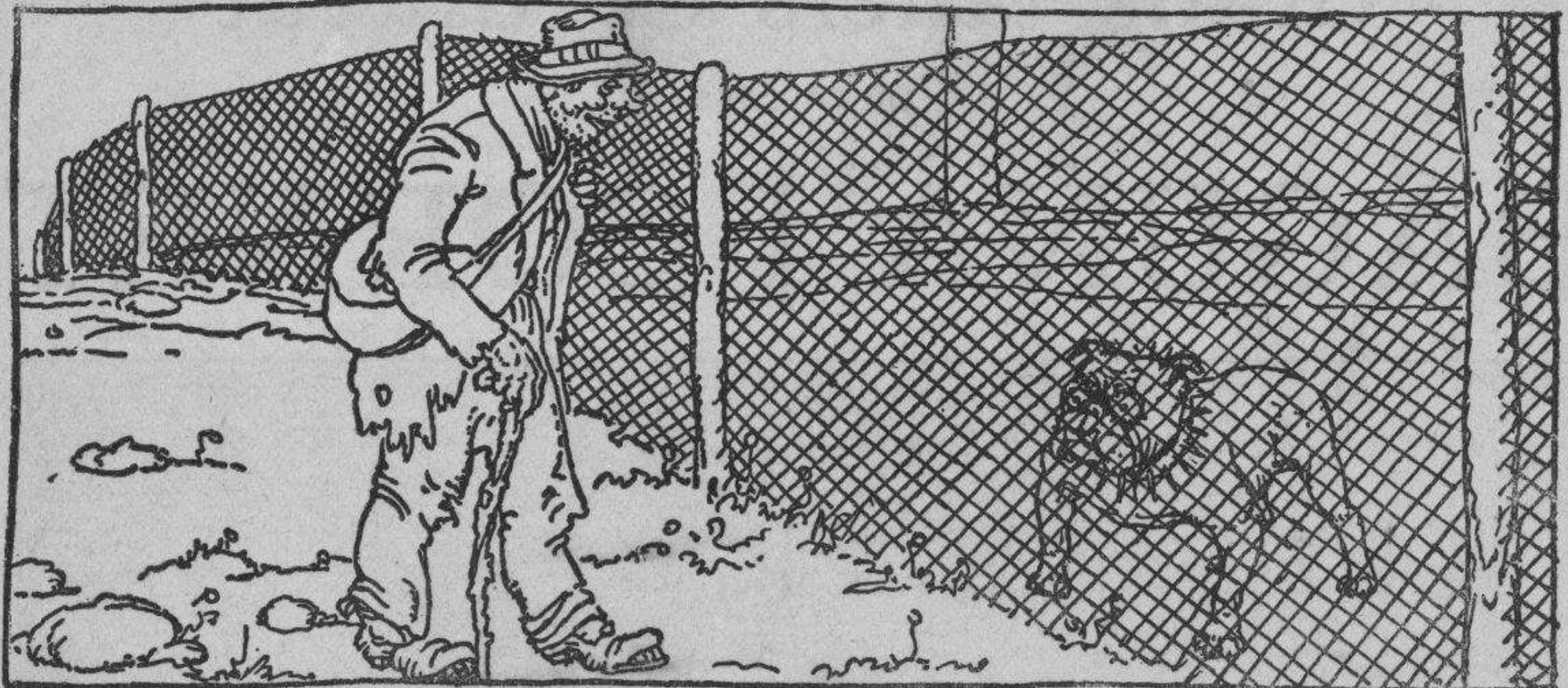

Les mellors
bicicletes?

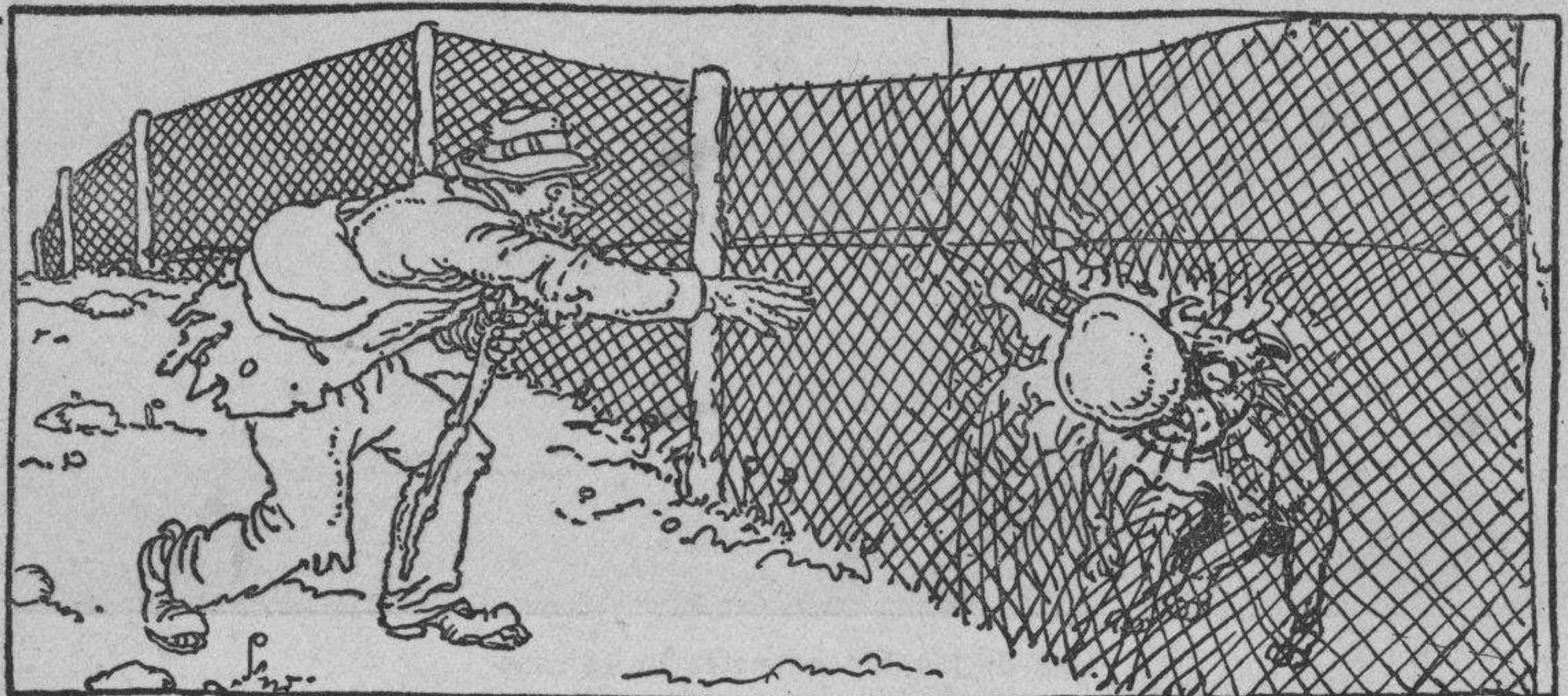
SANROMÀ

Balmes, 62
BARCELONA

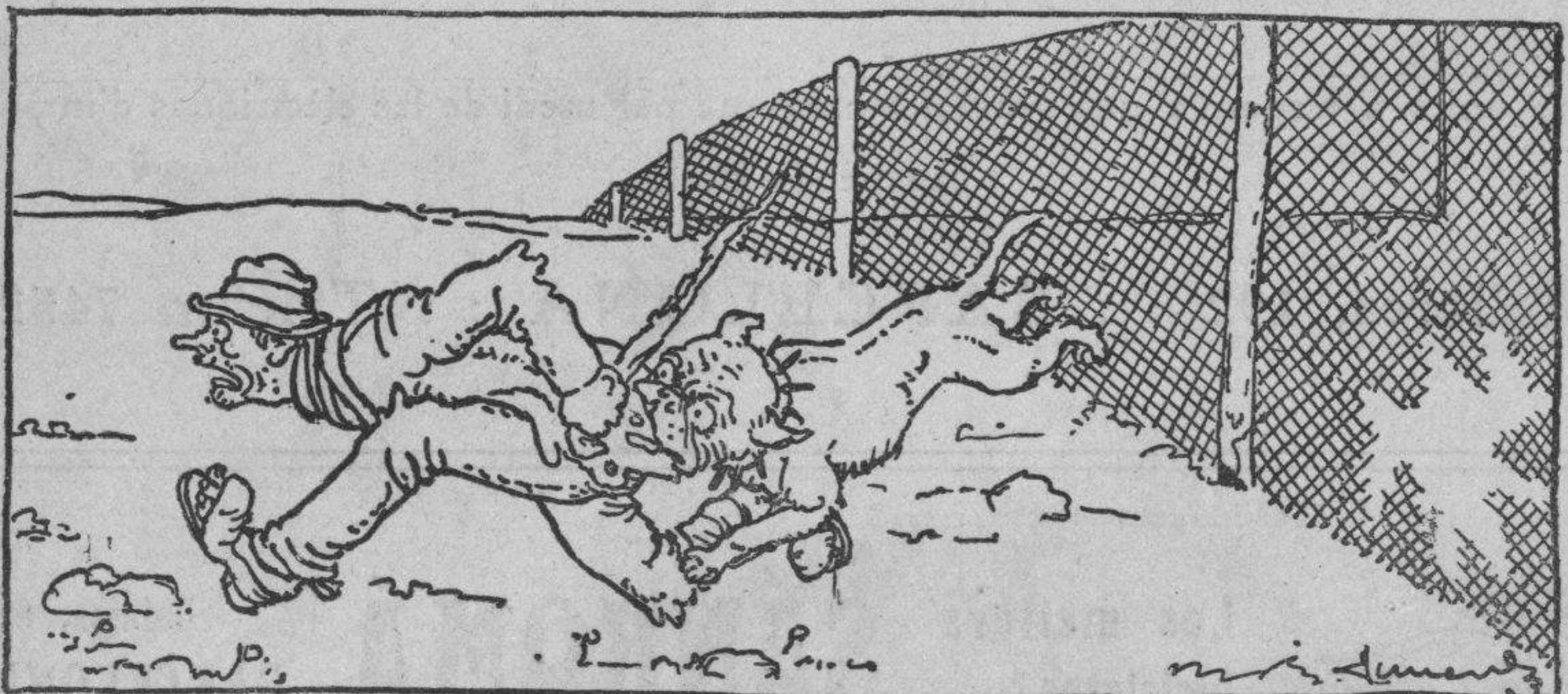

—¡Hola, Bismarck! Què fas, amb el nas al filat? Com me mossegaríes, si poguessis!

— Te! Entoma aquest roc com a paga de les teves bones intencions. Batual ara s'hs trencat el filat.

El gos. — Espera-t, home que't tornaré el canvi.

MONDIAL HUMOR